

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sredi, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld., 30 kr., za jeden mesec 1 gld., 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za ostanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Občni zbor družbe sv. Cirila in Metoda v Novem mestu.

(Konec.)

Okolu polu dveh zbrali so se skupščinarji na vrtu Tučkove gostilne k skupnemu obedu, katerega se je udeležilo čez 250 oseb. Žal, da je bil vrt premajhen za veliko množico gostov in so vsled tega ostali skupščinarji morali oditi v druge gostilne. Tučkov vrt bil je tem svečanim povodom ukusno dekoriran ter je bil prirejen oder za mestno godbo, ki je pri obedu prav marljivo in v občno zadovoljnost koncertovala.

Ko so se gostje nekoliko okrepčali, spregovoril je prvomestnik družbe gospod Tomo Zupan. Skoro nekako opravičena, rekel je govornik, dozdevala se je marsikateremu domoljubu bojazen, da dobro dolenjsko ljudstvo ostane v zatišji; toda ta bojazen bila je, hvala Bogu, neopravičena, pred kratkim zdrčala je po teh lepih pokrajinah železnica, ki bode gotovo pospeševala blagostanje dolenjske strani. In to je veledušni dar Njega Veličanstva cesarja, ki do vseh narodov v širni državi goji jednako ljubezen ter se je milostivo ozrl tudi na prijazno Dolenjsko. Prvomestnik napije presvitlemu cesarju, kličoč mu trikrat: „Slava!“ Zbrani gostje zaklicali so trikrat navdušeno „Slava“ presvitlemu cesarju, ob bregu Krke zagrmeli so topiči, godba pa je svirala cesarsko himno, katero so navzoči stoji poslušali.

Župan Novomeški gospod Perkó izrazil je svojo radost, da so se člani prekornostne naše šolske družbe k glavni skupščini zbrali letos v Novem mestu ter jih v imenu mestne občine prisrčno pozdravlja. Družba, v kateri so zbrani vsi stanovi in v kateri na radost vsakega pravega domoljuba vlada najlepša sloga, je neizmerne važnosti za Slovenstvo; ona je deci naši, kateri posebno ob periferijah preti nevarnost potujčenja, skrbna mati, ki jim varuje vero in narodnost slovensko. Kakor doslej, delajmo složno tudi odahdob (dobro-klici). Govornik napije družbi sv. Cirila in Metoda, želeč, naj se tudi v prihodnje čvrsto razvija. Bog jo živi! Gromoviti živio-klici pričali so, da je govornik navzočim iz srca govoril.

V lepem hrvatskem govoru slikal je kot tretji govornik gospod pl. Sladović, lekarnar v Novem mestu, narodne naše težnje. Mali narod smo Slovenci, ali veljava narodov ne sme se meriti po veličini, nego po značaju; narod slovenski je dober in blag, žal, da se ne more razvijati tako kakor bi zaslužil, ker se mu je še boriti za naravne svoje pravice, za jezik svoj. „Malo nas je, al' smo ljudi!“ poje hrvatski pesnik Kukuljevič; res, narod naš je malen, ali pokažimo, da smo ljudje, da smo možje, kedar je brauiti narod in njega pravice. Tužni Korotan je krvaveča rana na narodnem telesu, to rano treba je ozdraviti, radikalno ozdraviti; to je sveta naša zadača, katere zanemariti ne moremo in ne smemo. Vsaka popustljivost bila bi osodepolna. Govornik končno v imenu narodnega meščanstva protestuje proti nazorom, izraženim v Novomeškem lokalnem listu glede slovenskih napisov v Ljubljani. Slovenec mora biti gospodar v svoji hiši! Govoru sledilo je burno odobravanje.

Meščan kranjski gospod Omerza izrekel je družbinemu odboru zahvalo za trudapolno njegovo delovanje. Burni živio-klici so pričali, da skupščinarji popolnoma odobrujejo odborovo delovanje. Občno pozornost in navdušeno odobravanje vzbudil je govor gospoda prof. dr. Medved iz Maribora. Govornik izroča najprej pozdrav štajerskih Slovencev, ki mislijo in čutijo z vami (burni živio-klici). Dva zavoda imamo Slovenci, na katera smo posebno ponosni, družbo sv. Mohorja, kateri jednake ne premore nijeden narod v državi, in družbo sv. Cirila in Metoda, katera tako nadejno procvita in katera, ako se bode tudi v prihodnje tako lepo razvijala, kakor doslej, bode imela v 25 letih vsaj 50.000 članov. To pa z veselo nado navdaja tudi izvenkranjske Slovence, katerim v podporo je v prvi vrsti namenjena naša šolska družba. Saj Slovenci na Kranjskem živite v raju (smeh) ter ste lahko zadovoljni; drugače pa je na Štajerskem in drugod po Slovenkem, ali zadovoljni smo tudi mi, ker vršimo našo dolžnost kot Slovenci. Po trdem boju mora biti zmaga naša, ker smo jedini (Klici: „živili štajerski Slovenci!“). Govornik dvigne čašo z navdušenim

klicem: Procvitaj, rasti in delaj, slavna naša družba, delaj za vero, za dom, za cesarja!

Deželni poslanec gospod Luka Svetec izreka srčno zahvalo za prijazni vzprejem, v prvi vrsti narodnemu gospodu županu Novomeškemu, načelniku Novomeške podružnice gospodu Kraju in vsem, ki so družbi priredili tako veličasten vzprejem. Gospod Ivan Hribar izraža svoje veselje, da so pri skupščini tako častno zastopani tudi bratje zunaj kronovine kranjske; prihiteli so v našo sredo bratje iz Koroške, ki bijejo hude boje za narodne svoje pravice, prišli so zastopniki iz kršnega Primorja, ki stoje kot skala na narodnem braniku, prišli so zavodni narodni bojovníki iz Štajerske in Istre; vsem tem napije govornik ter jim kliče iz srca: Bog vas živi! Gospod Pankracij Gregorc, kaplan iz Trbovelj, omenja lepih prvomestnikovih besed, naj bi tajali led narodne mlačnosti, pod katerim je zmrznilo že marsikatero slovensko srce. Širše so bile nekoč meje slovenske, ali ledu, ki brije od severa, umikali smo se kličoč našim bratom „morituri vos salutant!“ Hvala Bogu, danes položaj naš ni več tako obupen in radostnim srcem vam kličemo iz zelene Štajerske „resurrecturi vos salutant!“ — k narodnemu življenju se probujajoči vas pozdravljamo! (Burni živio-klici). Neomahljivo in vztrajno delati hočemo tudi v prihodnje, taliti hočemo led, ki nas še obdaja; per aspera ad astra. „Naprej zastava slave!“ (Burno odobravanje in gromoviti živio-klici.)

Poslanec gosp. prof. Šuklje naglašal je v svojem govoru, da slovenski narod, če tudi počasi, vendar stalno napreduje; dobro razmerje, v katerem smo zadnje desetletje živeli in deloma še živimo z merodajnimi faktorji, je temu brez dvojbe mnogo pripomoglo (klici: ali je to propaganda za koalicio?). Da, koalicija je coklja na levičarskem vozu, da ne dirja tako, kakor si nasprotniki naši žele. Govornik skuša zagovarjati Dunajsko svojo politiko, ali brezuspešno, občinstvo ugovarja mu tako živahno, da pač ni moglo biti nikake dvojbe, da mesto ni bilo srečno izbrano za take politične ekspektoracije. Sinovi iste matere — končal je govornik — oddaljujemo se drug od drugega, in tembolj nas mora

LISTEK.

Lady Hilda.

(Roman, angleški spisala Ouida.)

I.

(Dalje)

Voz, kateri je bila naročila, je dala izpreči, naložila polena na ogenj v kaminu in skoro jej je bilo žal, da je sklenila tod prezimiti. Pogrešala je svoje „bibelote“ in tiste živahnosti barv, po kateri se je odlikoval njen dom, podoben staremu emajlu. Stanovala je v najlepših sobah hotela, v kateri se je premenila palača kralja Murata; v vsakem kotiču, na vsakem oknu so stale cvetice, katerih dobiš v Florenci za nekoliko frankov toliko, kolikor drugod komaj za toliko napoleondorjev. Ali pobištvo tudi najfinjšega hotela je vedno nekako prostaško, kakor da je ponosno na to, da je neukusno. Lady Hilda je sovražila to prostaško sijajnost njene sobe. Barve so bile preživahne, proste. Sedela je na naslonjaču, ki je bil tako nov in neukusen, da je nehote zamizala, samo da ne vidi teh grdih rečij. Jela je čitati pisma svojih prijateljic, čudeč se, da jej še vedno pišejo. Potem je vzela v roke neki Zolov roman, pa ga kmalu nezadovoljna vrgla na stran in začela premišljati, bi-li ne šla v Alžir — zdrav-

niki so jej namreč rekli, da Pariška zima ni dobra za njena prsa.

Zadrževalo jo je samo to, da v Alžiru ni sledu umetnosti, v tem, ko je Florenca prepolna starih in novodobnih umetnin — a v kolikor more posvetna dama resno misliti o čem drugem razen o oblekah in tekmovalju z drugimi damami, v toliko se je bila lady Hilda bavila z vsemi umetnostimi, sicer malomarno in površno ali z nekim razumevanjem, dasi je, postaviš „femme comme il faut“, storila kar mogoče, da se znebi razsodnosti, kolikor jej je je Bog dal. Časih pa se je vender primerilo, da Mr. Wortha ni zmatrala za Jehovo in društva za alfo in omego človeškega življenja.

V Alžir pojdem ali pa v Rim — je govorila sama s seboj. Deževalo je neusmiljeno, da se niso videli niti mostovi onstran reke. Sedela je na groznem naslonjaču; zastori so bili rudeči kakor kri, knjige dolgočasne. Pri zajutreu so jej dali strašno juho in ravnokar je bila izvedela, da pride in se nastani v istem hotelu, kjer ona prebiva, njena sestrična grofica Caviare, s katero se ni nikdar dobro razumela in ki si je vedno pri njej denar izposojevala. Kaj čuda, da je kanila odpotovati iz Florence tako naglo, kakor je bila prispela.

Odbila je četrta ura. Prišlo jej je na misel, da sporoči antikvarjem, naj jej pošljejo kaj na ogled

— da si s čim čas kratí. Prav ko je hotela pozvoniti, vatopi sluga s karto.

— Vzprejema-li milostna gospa? vprašal je bojazljivo. Njeni posli so vedeli, kako težko jej je ugoditi. Ako so jo poslušali, je svojo željo prej premenila, kakor jej je bilo mogoče ugoditi — a če se je kdo predrznil in je ni poslušal, vzkripela je v njej kri Clairvauxov, v kateri je bilo francoske, normanske in ruske primesi.

Pogledala je na karto. Morda je kak antikvar. Na karti je čitala „Duca della Rocca“. Nekaj trenutkov je premišljevala.

Grozno dežuje, rekla je sama sebi in namignila z roko, naj obiskovalec vstopi.

V desetih minutah se je vsakogar naveličala, a če tako dežuje

II.

Lady Hilda je bila na videz brez strasti in hladna. Nihče se še misliti ni upal, da bi bila drugačna, kakor se je kazala. Mogoče, da se o njej ni nič govorilo prvič, ker je bila tako bogata, drugič, ker je imela odlične sorodnike, tretjič, ker so se je žene takisto bale, kakor so jo zavidale. Na vsak način je bilo njeno ime čisto, brez madeža — jedina njena napaka, kakor je sodil marsikateri njenih čestilcev.

Ker se je, ali, bolje rečeno, ker se je dala

torej veseliti, da imamo vendar še jedno institucijo, kjer delujemo v slogi in jedinstvu (klici: brez koaliciije), in to je družba sv. Cirila in Metoda, katero nam Bog naj čvrsto in krepko delavno obrani!

Nadalje nazdravljaj je gosp. dr. Poznik nemurno delavnemu družbinemu prvomestniku. Gosp. dr. Ivan Tavčar omenja, kako lep narodni praznik je vsakoletna glavna skupščina družbe sv. Cirila in Metoda; to je prilika, katere se vsak Slovenec od srca lahko veseli. Govornik spominja se zaslug, katere si je narodno naše ženstvo steklo za razvoj naše šolske družbe, spominja se pa tudi drugega zaslužnega faktorja — naše duhovščine, ki zavzema v družbinem vodstvu odlično mesto. Prišli smo v metropolo dolenjsko, v mesto, ki ima le slovenske napise, a udeležilo se je skupščine toliko duhovščine, kakor še nikoli. In današnji dan nam je dokaz, da prav lahko izhajata duhovnik in posvetnjak, treba je le na obeh straneh nekoliko dobre volje. Govornik konečno mej burnimi živio-klici napije narodni duhovščini.

Gospod A. Gabršček, urednik „Soče“ v Gorici, risal je v obširnem govoru težke narodne borbe primorskih Slovencev, kateri imajo tako čvrsto oporo v družbi sv. Cirila in Metoda. Govornik spominja se zasnovatelja te prekoristne družbe, župnika Vrhovnika, in vse one odlične duhovščine, katera to družbo tako krepko podpira. Gospod prof. dr. Marinko, zahvaljujoč se dr. Tavčarju za njegovo napitnico slovenski duhovščini, izraža željo, naj bi današnja lepa sloga ostala neskaljena tudi v prihodnje. Politiko, ki nas razdvaja, pustimo na stran, a v družbi sv. Cirila in Metoda naj bi vladala vselej danes očitovana čustva jedinstva in sloge!

Konečno zahvali se gospod prvomestnik Tomo Zupan vsem, ki so pripomogli, da se je slavnost tako sijajno zvršila, ter povabi navzočne k izletu na deželno kmetijsko šolo na Grmu. Večina skupščinarjev podala se je na Grm, kjer so si pod prijaznim vodstvom gospoda ravnatelja Dolence in učiteljev tamošnjega zavoda ogledali krasno ležeče poslopje ter razne naprave in nasade, drugi pa so se razkropili po mestu in okolici. Zvečer zbrali so se gostje pri koncertu na Brunnerjevem vrtu in le prehitro prišla je ura odhoda. Ob 9. uri odpeljal je posebni vlak večino skupščinarjev, katerim ostane lepa narodna slavnost v trajnem prijetnem spominu.

Konečno bodi še omenjeno, da je došlo skupščini blizu sto brzojavnih pozdravov od vseh krajev slovenske domovine in da so ji sporočili svoje pozdrave tudi slovanski bratje na Češkem.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 9. avgusta.

Celjsko vprašanje.

Vprašanje o Celjskih paralelkah oziroma o ustanovitvi samostojne nižje gimnazije v Celju je še vedno predmet obširnem časnikarskim polemikam. Nemški nacionalci se bore zoper to malenkost z neko nepopisno srditostjo in najnovejše glasilo teh vrlih Prusjakov „Deutsche Zeitung“ se zaganja v nas, kakor blazna. Vzlic temu je lahko konstato-

zgodaj omožiti in je kmalu dobila velikansko imetje, je bila ravnodušna, nepristopna vsaki obmami, zlasti ljubezni. Naj se zaljubljaajo druge žene, lahko ali strastno, kakor jim je prirojeno — ona nikdar. Strasti, katere je vzbujala v moških srcih, razbijale so se na njeni mrzloti, kakor morski val ob skali, tako da so zdvajali vsi evropski „tueurs de femmes“.

— Kar je bolje, ni slabše, rekla je svojemu bratku, ko je bila odbila snubitev nekega nemškega princa. Zdaj živim, kakor se mi ljubi; vse imam, kar si želim; vsaki svoji zahtevi lahko ugodim. Srečna sem torej. Čemu naj to premenim? Kaj mi more mož boljšega ponuditi?

Lord Clairvaux je bil dobra duša, kakor zvest newfoundlandski pes. V njem ni bilo niti sledu temperamentu ali talentu duhovite njegove sestre. Ljubil je sestro iskreno, a bal se je je tudi.

— Hilda, ti ne govori mnogo, reče nekoč nekemu svojih prijateljev, ali pogledati te zna, da ti srce v dimnik zleze.

Bil je neobut visok šest čevljev in tri palce, a vendar ga je jeden sestrin pogled zbegal, ali sicer, kadar ni stal pred svojo sestro, je bil lord Clairvaux, obut ali bos, najpoštenejši in najodkritosrčnejši plemenitaš na svetu. Misel na njega in na

vati, da se levičarji ne ustavljajo več slovenskim zahtevam. „Neue fr. Presse“ je sicer sprožila misel, naj bi se samostojna slovenska nižja gimnazija ustanovila v kakem drugem kraju na Spodnjem Štajerskem, ne v Celji a tega predloga ni nihče resno uvaževal in pozabljen je že bil, ko se je oglašil „Grazer Volksblatt“ s trditvijo, da Slovincem res ni treba nižje gimnazije ravno v Celji. Vrolo glasilo štajerskih konservativcev je s tem pokazalo, da mu kar nič ne ugajajo slovenske zahteve in da jih le podpira, ker se boji, da bi sicer slovenski poslanci razbili koaliciijo, ki je konservativcem še bolj pri srci kakor levičarjem. — Tu naj tudi konstatujemo, da je posl. Šuklje poslal „Neue freie Presse“ popravek, v katerem izjavlja, da se na Metliškem shodu ni izrekel za to, naj se sploh kje na Štajerskem ustanovi slovenska nižja gimnazija, nego zahteval slovenskih paralelk v Celji, eventualno samostojne slovenske nižje gimnazije v Celji.

Ukor nemškim nacionalcem.

Na Dunajskem vseučilišču sta se predvčerajšnjim vršili dve promociji sub auspiciis imperatoris. Kot zastopnik cesarjev je na ti promociji prišel dolenjeavstrijski namestnik grof Kielmannsegg. Dekan Brunnenmeister je govoril mej drugim o patriotizmu in grof Kielmannsegg je porabl to priliko, da pové nemškim nacionalcem nekoliko bridkih resnic. Obžaloval je, da je na vseučilišču mnogo dijakov, katerim nedostaja avstrijskega patriotizma in ki to v svoji preširnosti in ker nimajo nikakih skušenj, očitno kažejo. To je zelo obžalovati, dasi to ni izvirno, ampak umetno ucepljeno. Dotičniki so zapeklani, a kadar bodo svojo domovino spoznali, jo bodo tudi ljubili. V tej prijazni obliki je ožigosal namestnik nemškonacionalno počenje in s tem silno razdražil prvake te stranke in njih glasila. Saj pa je tudi bridko, da nekaj dnij potem, ko je „Pester Lloyd“ imenoval to stranko zadrugo veleizdajalcev, jej javen funkcionar očita nedostajanje patriotizma.

Poljaki, Madjari in Nemci.

Ogerski ministri se mude v Lvovu. Prišli so pogledat gališko deželno razstavo in bili so iako prijazno, demonstrativno prijazno vzprejeti. Tudi časopisi jih laskavo pozdravljajo in „Dziennik Polski“ se jim posebno goreče zahvaljuje, da so s svojim prihodom pokazali svojo naklonjenost. Potem pravi: Pričakovati je bilo, da pride na razstavo na tisoče Slovanov, a prišli so samo nemški poslanci in ogerski ministri. To razočaranje, katero so nam prizadeli sorodniki, prijaznost Nemcev in Madjarov, ostane Poljakom v spominu in kdo ve, če to ne bo še imelo političskih posledic. — Ta jeza poljskega lista je povsem umevna, saj je tudi res žalostno, da noben slovanski narod neče obiskati Lvovske razstave. To kaže, da Poljaki nimajo mej Slovani nobenega prijatelja. S svojo sebično, kukavno politiko so uničili vse simpatije, kar so jih Slovani imeli zanje. Uprav smešno pa je zahtevati, naj jih pridejo Slovani poveljevat zato, ker podpirajo največje sovražnike Slovanov, Nemce in Madjare.

Madjari in grof Kalnoky.

Vzlic vsemu oficijoznemu zatrjevanju, da so Madjari in grof Kalnoky najboljši prijatelji, ne dvomi nihče, da je nasprotstvo mej Kalnokyjem in Madjari toliko, da se ne da premostiti. Madjari se na tihem pripravljajo na silovit naskok na grofa Kalnokyja. Prilika za to bode v delegacijah. Kalnoky se je Madjarom tako zameril, da ga bočejo za vsako ceno odstraniti. Ljubili ga niso nikdar in vedno proti njemu ruvali, ker je bil prepočasen in ni hotel na Balkanu storiti, kar so od njega zahtevali. Ko je pa Kalnoky sprevidel, da madjarski politiki na svojo pest v Sofiji in v Belem gradu spletkarijo, kako

njegovo neotesanost je zamašila usta vsem obrekovalcem. Tako je sestro obvaroval klevetanja, kateremu bi bila sicer težko utekla.

Tudi ona ga je ljubila na svoj hladni, ravnodušni način, kakor se ljubi lep pes, in mu časih poklonila par izvrstnih konj, ki so bili njegova največja strast. V Broomsdenu, njegovem domu na Angleškem, ga ni nikdar obiskala, ker ni marala njegove žene, svoje svakinje, in ker je nad vse sovražila dolgočasni angleški dvorec na kmetih, kjer so moški ves božji dan na lovu, zvečer pa dremljejo. Pred petimi leti, potem ko se je bila v Broomsdenu v družbi svoje svakinje in neke debele vojvodinje dovolj dolgočasila, vzela je svečnik v roke in se zaklela, da se nikdar več ne vrne. Ostala je verna dani besedi in se od tedaj shajala s Clairvauxom v Parizu, v Londonu, v Baden Badenu — povsod prej kakor v domovini, katere ni kar nič ljubila in na katero je mislila le tedaj, kadar se je spomnila kake stroge nemške odgojiteljice iz svoje mladosti.

Več kakor jedenkrat mu je že bila kupila polnokrvnega vranca iz najboljših evropskih konjušnic ali pa je o Božiču izpraznila celo trgovino s slaščicami za njegove otroke. S tem, tako je mislila, je storila vse, kar se je od nje smelo zahtevati,

skušajo tam prouzročiti krizo, kako doma preganjajo Rumune in delajo državi sitnosti na zunan, jel se je upirati madjarski preponderanci in madjarskemu uplivu na unanjo politiko. Ugodna prilika za to je bila cerkvenopolitična kriza. Kalnoky je očitno deloval zoper Wekerla, a bil je premagan. Sedaj ga hočejo Madjari izpodrinuti, da spravijo na njegovo mesto svojega moža, ki jim bo porok, da bo naša usanja politika madjarska.

Madjarski katoliki in nemadjarske narodnosti na Ogerskem.

Glasilo madjarskih katolikov „Magyar Allam“ piše: Obsodba rumunskih agitatorjev ni bila judicijalna nego politična. Celo leto je vlada mirno gledala, kako so se razširjali spisi glede rumunskega vprašanja. Če so bili ti spisi državi nevarni, potem so vladni organi zanemarili svojo dolžnost in naj se kaznujejo. V resnici pa ni v teh spisih nič veleizdajkega, nič integriteti države nevarnega. Prizadevanje, premeniti ustavo, ne sega čez dopuščene meje, kakor prizadevanje neodvisne stranke. Če zahtevajo Rumuni za del dežele, ki je bil več stoletij neodvisen, neko avtonomijo, tako to še ni greh. Obsojeni Rumuni so le to zakrivil, da jih je šovinistiško časopisje dolžilo izdajstva. Rumunske tožbe so v mnogih ozirih opravičene. Pametni del madjarskega naroda je za ravnopravnost Rumunov. Sedanja vlada tega ne bo nikdar storila, ker nima čutila pravičnosti. List priporoča pomiloščenje obsojenih Rumunov. — Tako še ni doslej nikdar pisal madjarski list in zato je opravičeno upanje, da se doseže porazumljenje mej katoliškimi Madjari in nemadjarskimi narodi na Ogerskem.

Vnanje države.

Položaj v Srbiji.

Srbski ministerski predsednik Svetomir Nikolajević je vedno pripravljen, pojasniti srbske razmere posamičnim novinarjem. Na Dunaji je govoril z nekim urednikom „Neue Freie Presse“. Z ozirom na govorico, da je na dan 14. avgusta, na rojstni dan kralja Aleksandra, pričakovati raznih sprememb, je rekel Nikolajević, da ne. Dežela se je naveličala strankarskih preprirov in je s sedanjo vlado zadovoljna. Na vprašanje glede rehabilitacije Ristića in nove ustave je odgovoril Nikolajević: Tisti se motijo, ki mislijo, da se je z uveljavljenjem ustave iz l. 1869. ustvaril provizorij, ki bo trajal le nekaj mesecev. Ta provizorij utegne več let trajati. Ustava ni slaba, a Ristić, ki jo je izdelal, jo je sam zlorabil. Če sedaj na to dela, da bi se s kraljem porazumel, tako nima to nikakega političnega pomena. Ristić se je pozno spomnil, da mora biti za to, kar je bil, hvaležen Obrenovićem. Kot gentleman bi se bil moral že davno porazumeti s kraljem in ne šele danes, ali on Srbije več ne razume. Stara ustava bo brez njega nekaj časa funkcionirala in nova ustava se bo izdelala brez njegove pomoči. O povratku voditelja radikalne stranke Nikole Pašića je Nikolajević govoril precej strastno, prav kakor da se ga boji. Rekel je, da je Pašićeva doba že minola. Radikalci nimajo v Srbiji nikakega pomena več. Prebivalstvo se je njih strankarskih orgij naveličalo. Kralj Aleksander se še dolgo ne bo spomnil, da so bili radikalci nekdanj v Srbiji mogočni. Kralj je navzlic svoji mladosti samostalen in zrel človek. Ministri so kar največ objektivni. V Srbiji sme biti samo jedna avtoriteta, to je kralj, in ta sme mirno gledati v bodočnost. Ni se mu bati ni liberalnega Ribarca, niti radikalnega Pašića. Sedanja vlada skrbi za dobro upravo in Srbom je za uničenje hajduštva, za dobro žetev in uspevanje prešičev dosti več, kakor za politiko. — Kar je Nikolajević povedal, je pač interesantno, a jeli tudi resnično, to se mora še pokazati.

vsekako pa je zmatrala, da ni potrebno, da prinese sama bratu te darove.

Izdajanje denarja je bilo po njenem mnenju najlepši način priznavati rodbinske zveze, ki so jej ljube. Morda je bila sposobna, da pokaže svojo ljubezen na boli požrtvovalen, bolj plemenit način, ali v njenem življenju ni bilo ničesar, kar bi jo bilo k temu vzpodbudilo. Žalosti in skrbi ni poznala. Njeno življenje je teklo tako gladko in mirno, kakor njena kočija.

Že deset let, odkar je bila udova, je bila neomejena gospodarica svojega velikanskega premoženja. Manjše premoženje je smatrala za burno siromaštvo. Same sebe si ni mogla misliti brez črne kozuhovine, brez baršuna in svile, brez veziv in čipek, dijamantov in smaragdov, ki so jo krasili, da bi se jej bil sam Tizian poklonil. Ona si ni za trenotek ni mogla predstavljati same sebe, da bi ne imela neomejene moči in vsakovrstnih zabav, kakeršne ima, kdor razpolaga z velikanskim premoženjem in ni za svoja dejanja nikomur na svetu odgovoren. Vzlic temu pa se je prav pogostoma grozno dolgočasila. Bog zabave izčrpa svoj program jako hitro. Da je morda njeno preveliko bogastvo povod temu dolgočasiu, to jej še v sanjah ni prišlo na misel. (Dalje prih.)

Dopisi.

Iz Trsta, 8. avg. [Izv. dop.] (Prepoten za slava) tako označujejo naši laški sodeželani vsako najmanjše gibanje slovenske stranke. Ako se Slovenci popolnoma ne ukloné njih volji, ter ne plešejo kakor jim gode lahonska gospoda — pa so prepotentni, preoblastni. V svoji sleposti mahajo na vse strani ter si pomagajo s skrajnimi sredstvi. Tržaški magistrat posluje zajedno kot prva obrtna instanca, ter so meščani v obrtnih stvarih njemu neposredno podvrženi. Kot obrtna oblast ima pravico po določenih obrtnega zakona vtikati svoj nos v vse obrtne zadrage, ter jih po potrebi celo ustanoviti. Te pravice se je magistrat tudi zvesto posluževal ter nas osrečil z dvema zadrugama — krčmarško in pekovsko. Toliko krčmarji kakor peki v Trstu so z velike večine slovenskega rodu. To pa laškega magistrata ni dosti brigalo, vsilil jim je jedino-zveličavno laščino kot poslovni jezik. Da je to gorostasnost, koja ne more dalje trajati, uvideli so toliko krčmarji kakor peki komaj letos. Prvi so pri občnem zboru njih zadrage nedavno tirjali, da se jim podelé jednake jezikovne pravice kakor Lahom in Nemcem, a za kazni psovali so jih Lahs s ščavi ter jih podili ven (fora i ščavi!); obrtni zastopnik je pa rajši zborovanje razpusil, nego da bi dopustil, da pride do pametne obravnave. Zbor je bil razpuščen, a slovenski krčmarji ne bodo mirovali, dokler se jim pravica ne zgodi, radi česar željno čakajo, da se skliče občni zbor vnovič, česar se pa laška gospoda menda — boji. Dubovi so jako razburjeni ter bode morala vsakakor državna oblast vmes poseči, da se konec stori grdemu zapostavljanju in sovraštvo slovenske narodnosti in jezika. Čeprav bi jih bil moral zadnji žalostni občni zbor spametiti, gospodje pri krčmarski zadrugi še noré, kar nam kaže nastopni dogodek: Obrtni zastopnik Roj. pos. in kons. društva je bil dolžan zadrugi krčmarjev in gostilničarjev v Trstu na letnih doneskih svoto 10 gl., katero je zadrugi petkrat ponudil s pogojem, da se mu napravi slovenska pobotnica, ali vse zaman: rajši nego sprejeti dolžno svoto pod tako nedolžnim pogojem, uporabili so svojo, po obrtnem zakonu dovoljeno jim moč ter rubili omenjenega zastopnika. Dne 3. t. m. prišli so z velikim aparatom straž in slug v prostore gostilne ter tam v nenavzočnosti krčmarja zarubili in odnesli za 80 gl. vina — torej osemkrat dolžno svoto — čeprav jim je krčmarica nudila še zadnji trenotek zaostalo svoto pod pogojem slovenske pobotnice! Eksekucijski magistratni komisar Bolafio, ki je eksekucijo vodil, kričal je nasproti mnogobrojnemu občinstvu, ki se je zbralo gledat to čudno eksekucijo, rekoč: „ti ščavi hočejo siloma ščavarško pobotnico, a ne bodo je imeli niti zdaj, niti za sto, niti za tisoč let!“ in „ako hočete slovensko pobotnico, pojte v Ljubljano!“ Tako se torej godi Slovincu v Trstu, kateri hoče plačati svoj težko zasluženi denar ter zahteva najmanj, kar mu je dati mogoče — nedolžno slovensko pobotnico! Potem pa recite, da ne živimo v prosvetljeni dobi XIX. stoletja in v času občne jezikovne enakopravnosti. Ako bi se Slovenec osmelil tirjati slovensko pobotnico v Trentu ali kje na Laškem, kdo bi se takej želji ne smejal, a zahteva jo v občini, kjer biva do 40.000 Slovencev in od društva, čigar več nego polovica udov je slovanskega rodu, v deželi, kjer je slovenščina pripoznana kot deželni jezik! Imajo pa prisilne obrtne zadrage svrha širiti laščino ter delovati na Primorskem v nje prid in razširjenje iste? Ako imajo takšen namen, za Boga, ne silite vsaj Slovence, da podpirajo s svojim denarjem tak namen. Nameni obrtnih zadrug so pač jasno označeni v obrtnem zakonu z l. 1883., ter ni jim treba pojasnil; jezika se v njem ne imenuje niti določuje, radi česar je pač samo ob sebi umevno, da je jezik pri njih le postranska stvar ter da se mora njenim članom v narodnem pogledu goditi popolna pravica. Saj je že to zadosti, da zakon sam sili obrtnike k pristopu v jednake zadrage in k doprinasanju v njene svrhe. Mej tem odločnim činom vrlega zastopnika rečenega društva razkoračil se je očka „Independente“ ter jel mahati po društvu in Slovincih, označujoč to kot „prepoten-tenza slava“, absurdno zahtevo itd. Kakor čujemo, pritožil se je omenjeni krčmar na tukajšnje c. kr. namestništvo proti tacemu samosilstvu. Radovedni smo na odgovor.

Domače stvari.

— (Osobne vesti.) Naš rojak gosp. Jernej Brezovar, profesor na gimnaziji v Kursku na Ruskem, je prišel za nekaj časa na počitnice na svoj dom v Šmartinu pri Litiji. — Gosp. Milutin pl. Farkaš, tajnik „Glasbenega zavoda“ v Zagrebu, znan tudi po Slovenskem po svojih skladbah za tamburico, se je zaročil z gđno. Dragico Hagenauer v Zagrebu.

— (Gimnazija v Idriji.) Občinski svet Idrijski je sklenil, delovati na to, da se v Idriji ustanovi nižja gimnazija ter je volil poseben odsek sedmih članov, ki ima to vprašanje pretresati in nasvetovati primerne korake v dosego tega smotra. Umeje se samo ob sebi, da bomo to prizadevanje občinskega sveta Idrijskega kar najbolj mogoče podpirali.

— (Slovenski in hrvatski abiturijenti) priredé letos svojo običajno abiturijentsko veselico v Ljubljani. Abiturijentske veselice so se občinstvu zelo prikupile in prireditelji letošnje slavnosti računajo lahko na simpatije vsega prebivalstva. Letošnja veselica zasluži tem več zanimanja, ker so se k tej veselici združili abiturijenti vseh učilišč, kar je vredno najtoplejše pohvale. Doslej je bil mej abiturijenti raznih učilišč neki prepad, neko nepotrebno tekmovanje jih je ločilo, sedaj pa bodo vsi nastopili skupno, kakor so poklicani, da delujejo skupno in složno v praktičnem življenju. Letošnja abiturijentska veselica se bode v korist družbe sv. Cirila in Metoda vršila v torek dne 14. avgusta 1894 v prostorih Ferlinčeve gostilne. Iz posebne prijaznosti sodelujejo: g. prof. Fr. Gerbec kot pevo-vodja, slavno društvo „Ljubljana“, četerospev (pojó gg. J. Pavšek, R. Branke, I. Lilek, J. Kronabeth-vogel) in godba slav. c. kr. pešpolka Leopolda I., kralja Belgijcev št. 27. Začetek veselice ob 8. uri zvečer. Vstopnina 1 krona. Preplačila se hvaležno vzprejmo. Tisti dan ob 1. uri popoldne bo banket. Kdor se ga hoče udeležiti, naznani to vsaj do ponedeljka, dne 13. t. m., popoldne g. Ferlinču. Kuvert stane 1 gl. 70 kr. Vzpored koncertu pri-občimo jutri.

— (Postojinska slavnost.) Mej čitalnicami, ki so bile zastopane pri narodni slavnosti v Postojni, je bila tudi čitalnica iz Spodnje Šiške z deputacijo 6 članov in s zastavo. Če se je v poročilu morda izpustilo jedno ali drugo društvo, je to prav lahke umevno, ker se posamična društva niso vsa priglasila centralnemu odboru, kakor je to bilo pri drugih jednacijah slavnostih. Ako je bil torej zapisek centralnega odbora nepopoln, ne zadeva krivda njega, še manj pa poročevalca, ki je temu zapisku že itak dodal mnogo tam izpuščenih društev. Toliko v pojasnilo.

— (Tretji občni zbor slov. fer. društva „Sava“) bode dne 18. avgusta v prostorih narodne čitalnice v Ljubljani ob 10. uri popoldne. Vzpored zborovanja prijavimo v jedni bodočih številk.

— (Svečano nočno veselico) priredita na koriet družbi sv. Cirila in Metoda Šentpeterska moška in ženska podružnica v Ljubljani v nedeljo dne 12. t. m. v vrtnih prostorih Hfuerjeve pivarne na sv. Petra cesti. Sodeluje mešani zbor pevskega društva „Ljubljane“ in vojaška godba 27. pešpolka. Začetek ob 7. uri zvečer ob vsakem vremenu. Vstopnina 20 novč. Preplačila se v blagi namen hvaležno vzprejmo. Vzpored prijavimo jutri.

— (Zopet popravek.) Dobili smo ta-le dopis: „Z ozirom na poročilo v št. 178. z dne 6. avgusta 1894. l. Vašega lista z zaglavjem „Samassovi zvonovi“ prosim sklicevaje se na § 19. tisk. zak., da sprejmete v svoj list sledeči popravek: Ni res, da je bil zvon, ki sem ga izgotovil za Št. Mihelsko faro pri Šostanji in ki se je zdrobil, slabo vlit in da je imel v kroni velike razpoke. Tudi ni res, da je nesrečo prouzročila moja tovarna, kajti poizvedbe dokazale so, da je kriv nesreči jedino le tamošnji tesarski mojster, ki je na svojo odgovornost prevzel obešanje zvonov in z „roko“ (Krahn) pri tem ravnal neprevidno. Isto tako ni občinstvo niti trenutek dvomilo, da moje tovarne ne zadene nobena krivda. S poštovanjem ppa Albert Samassa, Max Samassa.“ — Če je le res! Lahko se je zdaj izgovarjati na mrtvega tesarskega mojstra.

— (Poseben vlak v Marijano Celje) vozi jutri petek popoldne ob 5. uri 50 min. iz Ljubljane in vzprejema na vsej progi (Maribor-Gradec-Bruck) do Neuburga potnike po jako nižani ceni.

Cena iz Ljubljane do Neuburga in nazaj je v II. razr. 13 gl. 40 novč., v III. razr. 8 gl. 80 novč. Do Dunaja se doplača v II. razr. 3 gl. 90 novč. in v III. razr. 2 gl. 60 novč. Vozni listki se dobivajo tudi na postajah pri vlaku pred odhodom.

— (Gasilno društvo Ljubljansko) ima v nedeljo, 12. t. m. ob 7. uri zjutraj na cesarja Jožefa trgu glavno vajo s službenim vežbanjem moštva.

— (Dolenjska železnica.) Omenili smo že nekaterih nedostatkov pri voznem redu dolenjskih vlakov. Mestna občina Novomeška je sklenila prositi vodstvo državnih železnic za direktno zvezo železniške proge Ljubljana-Novomesto in da se vplejejo tour- in retour-listki.

— (Čiščenje izvoznih stajališč.) Mestni magistrat v Ljubljani je odredil, da morajo izvoščeki na svojih stajališčih imeti posebne ljudi, ki bodo snajili stajališča. Dozdaj so to oskrbovali deloma mestni delavci pri škropljenju ulic, deloma pa so se stajališča posipala z nekim apnom, čegar dezinfekcijska lastnost je pa po mnenju veščakov le problematična. Omenjeni ljudje bodo tudi napajali konje na stajališčih, kakor je to običajno v drugih mestih.

— (Na včerajšnji živinski sejem) se je prignalo 690 glav, konj in volov, 301 glava krav, 90 glav telet, skupaj 1081 glav. Kupčija je bila sploh srednja, zunanega kupca za govejo živino ni bilo, kupovali so samo domači mesarji. Tudi za konje ni bila nič kaj živahna kupčija, ako-pram je prišlo nekaj Lahov.

— (Ustanovljenje novih posojilnic v Litiji in v Idriji.) V imenu „Zveze slovenskih posojilnic“ in v sporazumljenji z domoljubi v dotičnih krajih sklicuje nadzornik kranjskih posojilnic, gosp. Ivan Lapajne v Krškem, ustanovne občne zbere in sicer za Litijo v nedeljo 12. t. m. ob 5. uri popoldne v gostilnico gosp. J. Oblaka; za Idrijo v nedeljo 19. t. m. ob 10. uri popoldne v gostilnico g. Antona Juvančiča. Vabijo se vsi p. n. domoljubi, ki se za stvar zanimajo.

— (Narodna čitalnica v Kostanjevici) priredi s prijaznim sodelovanjem slavnega tamburaškega zbora čitalnice v Brežicah v nedeljo dne 12. avgusta 1894 poletno veselico. Koncertu sledi prosta zabava in ples. Začetek točno ob 6. uri. Vstopnina za osebo 20 kr.

— (V Dolenjskih toplicah) pri Novem mestu je letos izredno mnogo obiskovalcev. Z novo železnico se je pričelo živahnejše gibanje tudi v Toplicah, ki so že od nekdanj na najboljšem glasu. Zdaj šele pa so postale vsled ugodnejše zveze bolj pristopne tudi daljnim obiskovalcem.

— (Nova šola „Lega“) V Devinu namerava „Lega Nazionale“ ustanoviti že meseca septembra italijansko šolo. Treba bode, da tamošnji rodoljubi poskusijo preprečiti to nakano nasprotnikov, ki hočejo tudi v tem, še ne dovolj potujčenem kraju pričeti lov na slovenske otroke.

— (Zdravstvene zadeve.) Mestna delegacija v Trstu je priporočila okrajnim zdravnikom v okolici, naj priredé vsaj po enkrat na teden ambulance v posamičnih vaseh svojega okraja.

— (Gledališče „Lindelsa“) v Latermannovem drevoredu, v katerem izvaja svoje umetnosti „kraljica vzduha“, je odprto samo še do nedelje. Več o tej zanimivi produkciji je razvidno iz posebnih vabil.

— (Popravek.) Telegram iz Lesec k Postojinski slavnosti je poslal rodovina Sterle in ne Sterk, kakor je bilo pomotoma natisneno.

Slovinci in Slovenke! ne zabite družbe sv. Cirila in Metoda!

Razne vesti.

* (Ciklon v Milanu.) Te dni je bil v Milanu silen vihar, ki je naredil neizmerno škodo, posebno na razstavnem prostoru in na dirkališču. Škoda se ceni samo v razstavi na pol milijona lir. Na stolni cerkvi je streha na več krajih poškodovana in se je podrl mali stolp. Dve osebi sta bili ubiti, osem pa je težko ranjenih. Tudi iz okolice Milana dohajajo vesti o velikih škodah, katere je naredil vihar. Pred Porta Ticinese se je podrla streha v neki tovarni in ubila dva delavca; nad 50 oseb je bilo ranjenih. Vihar je izruval stara drevesa in opustošil vrtove in polja. Razbitih oken je na stotine.

— (Koburžan na železniškem stroju.) Bolgarski knez Ferdinand ima čudne muhe. Če mu pripušta čas, gre na kolodvor, se obleče v prosto delavsko obleko, si da zakuriti lokomotivo in se odpelje z njo kot priprost strojevodja. Zgodilo se je že tudi, da je vodil na tak način ekspresni vlak v Carigrad, se ve da le za kratko progo in se vrnil na navadni draisini v Sofijo.

Brzjavke.

Dunaj 9. avgusta. Dvorni svetnik v naučnem ministerstvu in poročevalec o ljudskošolskih rečeh, Karl German, je umrl.

Dunaj 9. avgusta. V Gališki in v Bukovini je sedaj v 17 pol. okrajih 135 oseb za kolero bolnih, umrlo jih je pa že 68.

Budimpešta 9. avgusta. Oficijozna „Ung. Correspondenz“ javlja, da se je meseca junija vršil v Parizu shod zastopnikov vseh balkanskih narodov, na katerem se je sklenilo ustanoviti ligo, kateri je namen, delovati na to, da se ustanovi federacija vseh dotičnih narodov. Liga se imenuje „Ligue pour la confederation balcanique“.

Beligrad 9. avgusta. Bivši naprednjaški minister Piročanac je na kraljev poziv odpotoval v Niš. Milan je danes zapustil Pariz in se vrne naravnost sem. Metropolit Mihajl je dobil od sultana diplom, s katerim se imenuje srbskim patrijarhom. Imenovanje se razglasi na rojstni dan kralja Aleksandra, dne 14. avgusta.

Rim 9. avgusta. Župan rojstnega kraja Caseriovega je dobil brezimno pismo, v katerem se mu naznanja v imeni anarhistične zarote, da je žreb določil, da se imajo umoriti Perier, Crispi in Rimski policijski ravnatelj.

Rim 9. avgusta. V mestecu Acireale je bil močan potres, ki je v okolici zlasti v Zaffarani in San Antonio naredil silno škodo. Mnogo hiš se je podrlo, deset oseb je ubitih in jako mnogo ranjenih.

Pariz 9. avgusta. „Figaro“ dolži ministerskega predsednika Dupuya, da je skušal podkupiti izdajatelja protisemitskega lista „Libere Parole“, Drumonta, kateremu je ponudil mesečno podporo 28.000 frankov, in da denarno podpira list „Cocarde“, bivše Boulangerjevo glasilo.

Pariz 9. avgusta. Sedaj se je dognalo, da je Carnot navadno nosil železno srajco in jo na dan umora, predno se je odpeljal v gledališče, odložil zaradi velike vročine. Da jo je imel na sebi, bi ga Caserio ne bil mogel zabosti.

Pariz 9. avgusta. V Aigues-Mortesu so bile zopet rabuke mej francoskimi in italijanskimi delavci. Francozi so hoteli Italijane v vodo pometati. Vojaki so naredili red. Položaj je jako kritičen.

London 9. avgusta. Japonska vojska je v raznih malih bitkah premagala Kitajce in zavzela mesto Seikvan.

Novi York 9. avgusta. Vodja ustašev Semainario je zavzel mesto Trujillo. Vlada vojska, poslana zoper ustaše, se je tem pridružila.

Tujci:

8. avgusta.

Pri Slomu: Hohenegg, Neuroth z Dunaja. — Hruby, Jelusič, Ragendorf, Jelenko, Moro iz Trsta. — Haydu iz Ljubna. — Počivalnik iz Brezovice. — Keglavich iz Opaticje. — Hodnik iz Vipave. — Weiss, Stern iz Gradca. — Kahn iz Maribora.

Pri Maltiš: Hermann iz Pariza. — Sonnetfeld, Muck, Wallisch, Luksch, Lemberger, Schmelz, Schubert, Kohn z Dunaja. — Hahn iz Zagreba. — Bedini, Hrelja, Frankfurt iz Reke. — Hausmann, Grond, Dolenz, Vatrov, Furri, Minas iz Trsta. — Zupan iz St. Petra. — Kremer iz Litije. — Schwickert iz Vipave. — Dr. Supnek iz Logatca. — Zure, Medved iz Rudolfovega. — Wagner, Keil, vitez pl. Wegner iz Gradca. — Pöll iz Mostara. — Kušar iz Begunj.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
8. avg.	7. zjutraj	734.9 mm.	16.9° C	sl. szh.	jasno	1.3 mm
	2. popol.	734.8 mm.	25.0° C	sl. jzh.	obl.	
	9. zvečer	735.8 mm.	18.7° C	sl. zah.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 20.2°, za 0.4° nad normalom.

Dunajska borza

dné 9 avgusta t. l.

Skupni državni dolg v notah	98	gld.	50	kr.
Skupni državni dolg v srebru	98		45	
Avstrijska zlata renta	122		45	
Avstrijska kronska renta 4%	97		75	
Ogerska zlata renta 4%	121		80	
Ogerska kronska renta 4%	95		85	
Avstro-ogerske bančne delnice	1010		—	
Kreditne delnice	363		50	
London vista	124		60	
Nemški drž. bankovci za 100 mark	61		—	
20 mark	12		19	
20 frankov	9		90	
Italijanski bankovci	44		50	
C. kr. cekini	5		89	

Podpisanec naznanja v svojem in v imenu sestrice **Vide** in bratca **Vladka** tužno vest, da je Vsegamogočnemu dopadlo, poklicati v boljši svet njegovega sina, oziroma brata

CIRILA

kateri je dné 9. avgusta ob 6. uri zjutraj po mučni bolezni mirno v Gospodu zaspal. Pogreb bo v petek dné 10. t. m. ob 6. uri zvečer iz mrtvašnice pri sv. Krištofu.

V Ljubljani, dné 9. avgusta 1894.

Rajko Justin,

(860)

nadučitelj.

Zahvala.

Vsem dragim prijateljem in znancem, ki so nam o nepričakovani smrti našega nepozabnega, dobrega soproga, odnosno očeta, gospoda

Josipa Banovca

magacinskega mojstra c. kr. avstr. drž. železnic,

svoje sočutje izkazali na toli ljubezniv način, kakor tudi onim, ki so dragega rajnika spremili do poslednjega počivališča; dalje gg. uradnikom in sprevodnikom za toli mnogobrojno, iskreno sočutje, vzlasti gg. pevcem pevskega društva „Ljubljane“ za gniljivo nagrobno petje in darovalcem vencev, izrekamo svojo najpričnejšo zahvalo.

(859)

Žalujoča rodbina.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1894.

Natopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 3 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selsthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Bregenz, Ouh, Geneva, Paris, Steyr, Linz, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Eger, Karlove vane, Francove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 7 min. zjutraj mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selsthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Dunaj via Amstetten.
Ob 11. uri 12 min. dopoldne mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selsthal, Dunaj.
Ob 4. uri 14 min. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selsthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Bregenz, Ouh, Geneva, Paris, Steyr, Linz, Gmunden, Ischl, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 30 min. sveder mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 53 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipske, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Planja, Budejovice, Solnograda, Linca, Steyra, Gmunden, Ischla, Aussee, Pariza, Geneve, Curiha, Bregenza, Inomosta, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celovca, Beljaka, Franzensfeste, Trbiža.
Ob 8. uri 6 min. zjutraj mešani vlak iz Novega mesta, Kočevja.
Ob 11. uri 27 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipske, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Planja, Budejovice, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregenza, Inomost, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celovca, Lienna, Pontabla, Trbiža.
Ob 13. uri 48 min. popoldne mešani vlak iz Novega mesta, Kočevja.
Ob 4. uri 48 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Selsthal, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža.
Ob 8. uri 34 min. sveder mešani vlak iz Novega Mesta, Kočevja.
Ob 9. uri 21 min. sveder osebni vlak s Dunaja preko Amstettenu in Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 23 min. zjutraj v Kamnik.
„ 8. „ 05 „ popoldne „ „
„ 9. „ 50 „ sveder „ „ (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)
„ 10. „ 10 „ sveder „ „

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 56 min. zjutraj iz Kamnika. (4—179)
„ 11. „ 15 „ dopoldne „ „
„ 6. „ 30 „ sveder „ „ (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)
„ 9. „ 55 „ sveder „ „

Išče se

knjigovodja

ki bi bil večš slovenske, nemške in nekoliko tudi francoske korespondence. — Kje? pove upravništvo tega lista. (850—2)

Upokojen orožnik

želi dobiti

primerne službe

v kaki pisarni ali kot nadzornik ali občinski tajnik. Ponudbe naj se blagovoljno pošljejo upravništvu „Slovenskega Naroda“. (848—2)

Namizni raki.

Najizbornejše oplemenjene vrste, lovijo se vsak dan, da so vedno sveži, razpošilja pod jamstvom, da dospé še živi, v poštinih košaricah poštne in colne prosto po poštne povzeto: 110 kom. rakov za juho gld. 2.50, 80 kom. srednje namiznih rakov gld. 3.—, 60 kom. velikanov z debelimi škarjami gld. 3.50, 40 kom. solo-velikanov gld. 4.50 in 32 kom. solo-velikanov, jako finih, čudovite živali, gld. 5.25. (854—1)

F. Schapira, Stanislav št. 274, Galicija.

Vizitnice

priporoča

„Narodna Tiskarna“ v Ljubljani.

Št. 7302

Naznanilo.

de 1894.

Zaradi glavnega snaženja uradnih prostorov ostane
deželna blagajna kranjska
od 16. do vštetega 18. avgusta strankinemu
prometu **zaprta.**

Deželni odbor vojvodine kranjske

v Ljubljani, dné 3. avgusta 1894 (858—1)

Velika Levovska loterija. 2024 dobitkov.

Glavni dobitki (847—2)

60.000 gld., 10.000 gld., 5.000 gld.

v gotovini samo z 10% odbitka.

Levovske srečke po 1 gld. priporočata: Menjalnica J. C. Mayer in glavna tabačna prodajalnica A. Gruber.